

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περίοδος Β' - Έτος 44ο
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. φύλλου 445
e-mail: syllogos.domnistas@gmail.com

Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2025
Τηλ.: 6955170512

Μικραίνουμε;

Το κείμενο αυτό γράφεται με το κλείσιμο μιας χρονιάς η οποία σημαδεύτηκε από την απώλεια ενός από τα βασικά ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου και πρωταγωνιστή ποικίλων δράσεων για το χωριό τα τελευταία **50 χρόνια**. Η εφημερίδα που έχετε στα χέρια σας είναι ένα από τα έργα που ξεκίνησε ο ίδιος το **1981**.

Όντας μαζί με τον **Κώστα** από εκείνους που ξεκίνησαν τον Σύλλογο και από αυτούς που πορεύτηκαν συνεχώς και αδιάλειπτα στην υπηρεσία του χωριού μας, της Δομνίστας, στο τέλος αυτής της χρονιάς με βαραίνει το ερώτημα του τίτλου.

Το χωριό μας, όπως και όλη η περιοχή, βίωσε μετά το 1960-1970 την πληθυσμιακή αποψίλωση και παρακμή. Όταν το 1973 πέθανε ο επί 38 χρόνια Πρόεδρος **Χαρ. Παπακωνσταντίνου**, νιώσαμε ότι ήλθε το τέλος.

Για να μη συμβεί αυτό και για να αποφυγούμε την παρακμή και εξαιτίας αδυναμίας κοινοτικής συνέχειας όπως επί εποχής **Παπακωνσταντίνου** η γενιά μου -και εννοώ γεννημένους από το 1940 ως το 1960- κινητοποιήθηκε να αποφευχθεί το τέλος και να παραμείνει μεγάλη η Δομνίστα.

Με αυτό το σκεπτικό άρχισε να λειτουργεί ο Σύλλογος το 1979. Άφησε τους κοινοτικούς άρχοντες που ευτυχώς συνέχισαν με επιτυχία το έργο του **Παπακωνσταντίνου** να ασχοληθούν με τους περιορισμούς και τις αδυναμίες στη δράση τους.

Ερίξε το βάρος στην ανάδειξη της τοπικής παράδοσης, την έρευνα της ιστορίας του χωριού, τη δημιουργία μουσείων, μνημείων π.χ. της Αντίστασης, την οργάνωση εκδηλώσεων π.χ. 15Αύγουστου και Τσίπουρου, την πραγματοποίηση συνεδρίων και άλλα. Όλα αυτά μεγάλωσαν το χωριό που ξεπέρασε σε δράσεις και φήμη όλες τις προηγούμενες περιόδους της ιστορίας του. Η Δομνίστα έγινε μεγάλη.

Όλα αυτά έγιναν γιατί μέσω του Συλλόγου παλέψαμε, αφήσαμε στην άκρη τον αδιάφορο ή αμελή ή κακό εαυτό μας. Προσπαθήσαμε να διώξουμε το εγώ και να προβάλουμε το εμείς. Στρατευθήκαμε πολλοί στο πνεύμα του εθελοντισμού και της αυτοθυσίας για το χωριό, τη Δομνίστα των πατέρων μας, την δική μας, των παιδιών μας.

Όμως...

Όμως εδώ και λίγα χρόνια το πνεύμα ενότητας διερράγη. Όσο και αν πέρασαν από τότε πάνω από **10 χρόνια** υπάρχει -μακάρι να κάνω λάθος- ένας λανθάνων διχασμός και μια αυξημένη αδιαφορία. Αυτά οδηγούν σε παρακμή και διάλυση. Τα σημάδια:

— Το περασμένο καλοκαίρι στην ετήσια Γ.Σ. πολύ λίγοι ήρθαν να πουν ή να ακούσουν.

— Η Γιορτή Τσίπουρου παρά τον φιλότιμο

αγώνα του νυν Δ.Σ. κινδυνεύει να χάσει την αίγλη της και να σβήσει. Ειδικότερα πρέπει να βρεθεί οπωσδήποτε τρόπος στις μέρες της γιορτής να δουλεύει το καζάνι όχι τόσο για να βγάλει τσίπουρο αλλά για να το βλέπουν τα παιδιά, που δεν ξέρουν, και να μυρίζει ο τόπος τσίπουριλα. Η γιορτή είναι τεράστια και μας θέλει όλους. Κανένας απών, κανένας εγωισμός.

— Τα **Μουσεία** αρχίζουν να μοιάζουν αφημένα στην τύχη τους. Εάν μάλιστα αρχίσουν προσθέσεις ή αφαιρέσεις ή αναδιαμορφώσεις από άσχετους, ιδίως στο Φαρμακίδειο, τότε αυτό θα είναι το τέλος. Η εθελοντική λειτουργία και ξενάγηση παρά τη φιλοτιμία του νυν Προέδρου της Κοινότητας είναι σχεδόν ανύπαρκτη.

— Το **Παιδαγωγικό Εργαστήρι** που είναι το καλύτερο για το μέλλον, νιώθει την εγκατάλειψη.

— Οι **κοινοτικές υποδομές** υποβαθμίζονται. Σκεφθείτε την **Παιδική Χαρά** που ξήλωσε ο Δήμος και τη λιλιπούτεια με την οποία την αντικατέστησε. Ούτε για νηπιαγωγείο μονοθέσιο.

— Στο **γήπεδο** κάποιος έκριναν πως είναι μέρος να παρκάρουν τα αυτοκίνητά τους. Το καλοκαίρι τα παιδιά μας ή τα εγγόνια μας έδιναν εκεί αγώνα. Δύο ή τρία παρκαρισμένα αυτοκίνητα μέσα στο γήπεδο. Και όταν ειδοποιήθηκαν οι ιδιοκτήτες να τα πάρουν είπαν πως εκείνη τη στιγμή έπιναν τις μπύρες τους. Και από πάρκινγκ; Η Δομνίστα σκίζει. Όχι στο γήπεδο.

— Το **θιθλιαράκι** για το **Φαρμακίδειο** που είχε τυπώσει ο αειμνηστος **Σωτήρης Σώκος** (1000 αντίτυπα) και το οποίο μοιραζόταν σε επισκέπτες και σχολεία εξαντλήθηκε. Πού θα βρεθεί χορηγός για την ανατύπωση;

Θα μπορούσα να γράψω και άλλα, αλλά όλοι τα ξέρουμε. Ζητώ όμως να δώσουμε την απάντηση σε αυτά και για να τιμήσουμε τη μνήμη και το μόχθο του **Κώστα** και πολλών άλλων για το χωριό.

Η απάντηση θα είναι:

— Οι **νεότεροι Δομνιστιάνοι** να κρατήσουν ζωντανό τον Σύλλογο, την εφημερίδα, τις εκδηλώσεις.

— Οι **τοπικοί άρχοντες** να λειτουργούν ενωτικά και να φέρνουν τους χωριανούς μαζί. Λένε πως μια σταγόνα μέλι μαζεύει όλες τις μέλισσες. Ένα βαρέλι ξύδι δεν το πλησιάζει καμία.

— Ο **καθένας από μας** ας σκεφθεί όσα έγιναν αυτά τα χρόνια μόνο και μόνο από τη σύμπτωση, τη διάθεση για προσφορά και τις όποιες θυσίες για την αγάπη του χωριού.

Όλοι μια γροθιά. Όλοι για το καλό αύριο της Δομνίστας. Ας φανούμε άξιοι.

ΑΘ. Δ. Σταμάτης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2025

Άγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Μετά από μία σαρανταήμερη πνευματική προετοιμασία, φτάσαμε σήμερα στη μεγάλη Δεσποτική εορτή της του Χριστού Γεννήσεως. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, γεννᾶται σήμερα ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ ἀνακλίνεται στή φάτνη σέ μία σπηλιά της Βηθλεέμ.

Ἄς παρατηρήσουμε λίγο τό χώρο πρὶν τόν ἐρχομό τοῦ Θεοῦ Βρέφους: Ἐνας σταυλὸς ἀλόγων ζώων ἦταν, στὸν ὅποιο κυριαρχοῦσε τό κρύο, ἡ δυσοσμία, ἡ βρωμία καὶ ἡ ἐξαθλίωση. Συμβολισμοὶ μιᾶς χωρὶς Χριστό κοινωνίας, στήν ὁποία κυριαρχεῖ ἡ ἀδιαφορία γιὰ τό συνάνθρωπο, οἱ παγωμένες ἀπό ἀρετές καρδιές μας, ἡ δυσοσμία τῆς ἁμαρτίας, ἡ διάσπαρτη γύρω μας πνευματική, ἠθική καὶ οἰκονομική ἐξαθλίωση. Μὲ τὴ γέννηση τοῦ Θεανθρώπου ὅλα ἀλλάζουν. Οὐράνιο φῶς πλημμυρίζει τό σπήλαιο, ζεσταίνοντας καὶ φωτίζοντας τὴν ἀτμόσφαιρα, Ἄγγελοι μὲ ἐξαισίους ὕμνους τιμοῦν καὶ δοξάζουν τό γεγονός, βοσκοὶ πληροφοροῦμενοι ὑπὸ ἀγγέλου τό νέο, τρέχουν νά προσφέρουν δῶρα ἀπὸ τό βίος τους στό μικρὸ Χριστό, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἐξ Ἀνατολῶν προερχόμενοι Μάγοι.

Αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ περιμένει ὁ Κύριος καὶ ἀπὸ μᾶς, ἀδελφοί μου. Περιμένει ἡ δική μας καρδιά νά γίνει φάτνη καὶ σπήλαιο καὶ ἀπὸ τὴ στιγμή πού θά Τόν δεχτοῦμε, Ἐκεῖνος θά ἀλλάξει τά πάντα μέσα μας. Τό σκοτάδι θά διαλυθεῖ ἀπὸ τό φῶς, ὁ ἐγωῖσμός μας ἀπὸ τὴν ταπεινὴν, ἡ φιλαυτία μας ἀπὸ τὴν φιλαδελφία μας, ἡ φιλαργυρία μας ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνη καὶ τὴν φιλανθρωπία μας, τό κακὸ ἀπὸ τό καλὸ καὶ γενικότερα τά ἀνθρώπινα πάθη ἀπὸ τίς ἀρετές καὶ τά οὐράνια χαρίσματα.

Εἴθε, ἀδελφοί μου, νά ἀποδεχτοῦμε οὐσιαστικά τόν Κύριο στίς ψυχές μας, δημιουργώντας τίς προϋποθέσεις τῆς ἐσωτερικῆς μας ἀλλαγῆς καὶ συγχρόνως συμβάλλοντας στή δημιουργία μιᾶς πιὸ ἀνθρώπινης καὶ χριστοκεντρικῆς κοινωνίας.

Καλὰ Χριστούγεννα
Καλὸ κι εὐλογημένο νέο ἔτος
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† ὁ Καρπενησίῳ Γεώργιος

Η Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ.
του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Δομνίστας
καθώς και ο Πρόεδρος και τα μέλη
της Τ.Κ. Δομνίστας εύχονται
σε όλους τους χωριανούς
και φίλους του χωριού μας
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

Ηλίας Γ. Πανάγος (1934-2025)

Έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών ο **Ηλίας Πανάγος** και ετάφη στο Ευηνοχώρι όπου από χρόνια πριν είχε μετοικήσει η οικογένειά του. Υπήρξε γόνος μιας μεγάλης οικογένειας του χωριού από πατέρα και της οικογένειας των **Παπαδαίων** από τη μητέρα. Με την εργατικότητά του κατάφερε να δημιουργήσει μια σεβαστή κτηματική περιουσία στην οποία προσέφερε το μόχθο του μαζί με τα παιδιά του έως ότου το γήρας τον κατέβαλε. Είχε την τύχη επίσης να νυμφευθεί

μια εξαιρετική σύζυγο, την **Λίτσα (Αμαλία) Αθ. Συροθανάση**, η οποία στάθηκε δίπλα του ως το τέλος, προσφέροντάς του παιδιά, την οικογενειακή γαλήνη και τη φροντίδα στο επώδυνο γήρας.

Τίμιος, εργατικός, ευσυνείδητος, φιλότιμος, άρχοντας σε ήθος και συμπεριφορά ο **Ηλίας** ξεχώριζε μεταξύ των Δομνιστιάνων του Ευηνοχωριού. Αγαπούσε με πάθος το χωριό που επισκεπτόταν όταν μπορούσε και μετείχε ενεργά στον Σύλλογό μας. Βοηθούσε όσο και όποιον μπορούσε και σε όλες τις σχέσεις του με τον κοινωνικό περίγυρο απέπνεε την οικογενειακή συνέπεια και αρχοντιά. Ποτέ του δεν καταδέχθηκε να φανεί κατώτερος άνθρωπος και ασυνεπής στις υποχρεώσεις του. Ζώντας άψογα σε αυτή τη ζωή πορεύεται πλέον στους ουρανούς προσμένοντας την αιώνια ζωή εν Παραδείσω.

Ο Θεός ας δίνει παρηγοριά στην αγαπημένη του σύζυγο και στα παιδιά του.

Ο Σύλλογός μας εύχεται και αυτός υπέρ αιωνίου ανάπαυσης του αγαπημένου τους. Αιωνία η μνήμη.

Α.Δ. Σταμάτης

ΝΕΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Ι.Ν. Αγ. Αθανασίου Δομνίστας. Αποτελείται από τους:

Πρόεδρος: Ο εκάστοτε ιερέας
Αντιπρόεδρος: Λεωνίδας Ζουγανός
Γραμματέας: Κωνσταντίνος Δ. Καρέτσος
Ταμίας: Ιωάννης Καρτσάκης
Μέλος: Σωτήριος Λώλος

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της ενορίας μας εύχεται σε όλους υγεία, ειρήνη και την ευλογία του Θεού για το νέο έτος 2026.

Καλή και ευλογημένη χρονιά.

Με εκτίμηση
Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Ο λογαριασμός του Συλλόγου μας

στην Εθνική Τράπεζα είναι ο παρακάτω:

IBAN: GR8101103700000037029624543

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΘΕΡΜΗ: Όποιος στέλνει τις συνδρομές του με επιταγές μέσω ΕΛΤΑ και εμβάσματα μέσω Τραπεζής να επικοινωνήσει στο τηλέφωνο 6955170512 ή με το e-mail: sylogos.domnistas@gmail.com

Ο ΕΥΡΥΤΟΣ

Ενημερωτικό Δελτίο - Όργανο του Φιλοπρόόδου
Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας

Ιδιοκτήτης: ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος κατά το νόμο:

Η Πρόεδρος του Συλλόγου **Καρέτσου Ευαγγελία**
τηλ.: 6955170512 e-mail: karetsoevi@gmail.com

Επιμέλεια ύλης: **Αθανάσιος Δ. Σταμάτης**

Επιστολές - Συνεργασίες: **Καρέτσου Ευαγγελία**

Ηλεκτρ. σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιον

Τηλ.: 210-2619003 - 210-2619696 e-mail: karpouzi@otenet.gr

Αχιλλέας Αθ. Τσουνής (1938-2025)

Μετά την αναχώρηση από τη ζωή, πριν λίγα χρόνια, της αγαπημένης του συζύγου **Ευρυδίκης**, την ακολούθησε στο αιώνιο ταξίδι και ο **Αχιλλέας**.

Γεννημένος στην αρχή πολύ δύσκολων χρόνων στη Μπερζιανή και το Μαρίνου, γεύτηκε τα πάντα. Την Κατοχή και την πείνα, τον Εμφύλιο και την αλληλοσφαγή, την ξυπολισιά, τη φτώχεια, τη λαχτάρα για γράμματα με συνθήκες απαγορευτικές. Παρόλα αυτά κατάφερε να επιβιώσει και αυτός και τα άλλα μέλη της μεγάλης οικογένειας (3 αγόρια και 6 κορίτσια). Έμαθε τη σκληρή δουλειά από μικρό παιδί στα χωράφια γύρω από το σπίτι της Μπερζιανής -το καλοκαίρι- και το σπίτι του Μαρίνου -το χειμώνα-. Αγωνιστής αναδείχθηκε και στην υπόλοιπη ζωή. Μετά από σπουδές εργάστηκε σε δημόσια υπηρεσία. Το κύμα των περιπετειών της ζωής τον έφερε να εργάζεται στη Χίο που βρήκε τη συντρόφισσα της ζωής του και δημιούργησε μια όμορφη και προκομμένη οικογένεια. Δεν ήταν όμως μόνο τρυφερός σύζυγος, γλυκός οικογενειάρχης και αξιόθαύματος εργαζόμενος. Ήταν και κοινωνικός και καλосυνάτος άνθρωπος που ενέπνεε σεβασμό και εμπιστοσύνη.

Μέσα στα άλλα χαρίσματά του αγαπούσε υπερβολικά το γενέθλιο τόπο. Παρότι πέρασε τη ζωή του μακριά από τη Δομνίστα

τον θυμάμαι να επικοινωνεί με τον Σύλλογο, να γράφει στην εφημερίδα και να προτείνει θετικές δράσεις για το χωριό. Πόσο καλός άνθρωπος και καλός πατριώτης υπήρξε το διαπιστώνει κανείς από ένα έργο, δικό του και της συζύγου του. Αναφέρομαι σε ένα υπέροχο βιβλιαράκι έργο **«Αχιλλέα Αθ. Τσουνή και Ευρυδίκης Σκυριώτου-Τσουνή»**. Έχει τον τίτλο **«Ξεκινώντας από τη Δομνίστα...»**, Χίος, 2014, σελ.

82. Μοιάζει και είναι εν μέρει ένα οικογενειακό λεύκωμα που καλύπτει τους **Τσουναίους** και τις επιγαμίες τους από τα χρόνια πριν την Επανάσταση ως τις μέρες μας. Η εξαιρετική δουλειά και των δύο συζύγων, η καλαισθησία και η ομορφιά που αποπνέει η εμφάνισή του δε συζητιέται. Όμως εκείνο που το κάνει ξεχωριστό είναι η γλύκα και η τρυφερότητα, συνοδευόμενη από τη νοσταλγία και το σεβασμό σε γονείς, αδελφία, συγγενείς, που αποπνέει το βιβλιαράκι. Νομίζω ότι εκεί υπάρχει η καρδιά του **Αχιλλέα** και η καρδιά της αγαπημένης του **Ευρυδίκης**. Μέσα από τις φωτογραφίες και τα κείμενα υπάρχει η ξεχωριστή ποιότητα ενός αγαπημένου ζευγαριού που είναι το καλύτερο μνημόσυνο από τον οποιονδήποτε.

Αιωνία η μνήμη σας **Αχιλλέα** και **Ευρυδίκη**.

Α.Δ. Σταμάτης

Σπυριδών Ζαχ. Σιδηράς (1937-2025)

Έφυγε από τη ζωή και από την αγκαλιά των δικών του στη Λαμία όπου ζούσε επί αρκετά χρόνια ο **Σπύρος Σιδηράς**, γιος του **Ζαχαρία Σιδηρά** και της **Σταυρούλας**, το γένος **Ευθ. Τσιάμη**. Γεύτηκε από νωρίς τις δυσκολίες της ζωής. Έμεινε στο χωριό επί αρκετά χρόνια να δίνει τον αγώνα της καθημερινής βιοπάλης στα χωράφια και όπου αλλού υπήρχε μεροκάματο. Είχε την ατυχία να φύγει από τη ζωή ο πατέρας του σχετικά νωρίς. Άφησε πίσω του τον **Σπύρο**, ο μεγαλύτερος, και άλλα δύο αγόρια και τρία κορίτσια. Δεν χρειάζεται να περιγράψει κανείς τον αγώνα της μάνας του, της δυναμικής **Σταυρούλας**, του **Σπύρου**, του μεγαλύτερου, αλλά φυσικά και των άλλων παιδιών να πάρουν τον δρόμο της ζωής.

Καλός και εργατικός άνθρωπος ο **Σπύρος**

και καλός χωριανός.

Ευτύχησε να συνδέσει τη ζωή του με μια καλή σύζυγο και να αποκτήσει αξιόλογα παιδιά και εγγόνια. Αγαπούσε τη Δομνίστα και την αγάπη αυτή τη μετέδωσε και στα παιδιά του. Καλό μέλος του Συλλόγου μας, φρόντιζε ως τελευταία μέσω των θυγατέρων του να στέλνει τη συνδρομή για τον Σύλλογο.

Ο Θεός ας αναπαύει την ψυχή του στους ουρανούς εν γαλήνη και οι αγαπημένοι του να κρατούν αιώνια τη μνήμη του πολύ καλού πατέρα και παππού.

Ο «ΕΥΡΥΤΟΣ» και ο Σύλλογός μας εύχονται την αιώνια ανάπαυσή του και την εξ ύψους παρηγορία για τους αγαπημένους του. Αιωνία η μνήμη του.

Α.Δ. Σταμάτης

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Στις 3, 10, 25 και 26/11 καθώς και 5, 10 και 15/12 ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας **Νικόλαος Καρέτσος** επισκέφτηκε το Δημαρχείο και συνάντησε τους αντιδημάρχους **Γιάννη Ίβρο**, **Γιάννη Σταμάτη**, **Ταξιάρχη Σκλαπανη**, **Κώστα Μπούργο**, **Βιθή Κόγια**, **Σθερώνη Χριστίνα** καθώς και τον Δήμαρχο **Χρήστο Κακκάδα** και συζητήσαν θέματα που αφορούν την Κοινότητά μας.

Συνδρομές - Ενισχύσεις που λάβαμε

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)
Νικολόπουλος Ιωάννης, ΗΠΑ ΕΥΡΩ 100,00
Α.Σ. » 100,00
Α.Σ. » 5,00
(Συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Στις 31/12 το βράδυ μισθωμένη λεπίδα αλατιέρα της αντιπεριφέρειας πρόεβη στον αποχιονισμό και ρίψη αλατιού του Επαρχιακού δρόμου Ράχη Δομνίστα - Ψηλός Σταυρός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Στις 29/12 συνεδρίασε σε απαρτία το τοπικό μας συμβούλιο με θέμα της ημερήσιας διάταξης **“επεκτάσεις ηλεκτροφωτισμού στη Δ.Κ. Δομνίστας”**. Αφορά την τοποθέτηση τριών ξύλινων κολώνων φωτισμού προς εξυπηρέτηση των κατοίκων στο τέρμα της οδού 25ης Μαρτίου και την τοποθέτηση δύο ξύλινων κολώνων φωτισμού στην οδό Πετρομαχαλά.

Ο ΕΥΡΥΤΟΣ

Ένθετο ειδικό αφιέρωμα στη μνήμη Κωνσταντίνου Αντ. Παπαδόπουλου (1946-2025)

Σημείωμα

Το φύλλο αυτό περιλαμβάνει ένα μικρό και φτωχό -σε σχέση με το τεράστιο μέγεθος της παρουσίας του Κώστα Παπαδόπουλου στον Σύλλογο και το χωριό- αφιέρωμα στον εκλιπόντα. Όσοι στο μέλλον θελήσουν ας τον τιμήσουν καλύτερα. Εμείς με τις φτωχές μας δυνατότητες αλλά με τη θερμή της καρδιάς μας, προσφέρουμε το παρόν 4σέλιδο στη μνήμη Κωνσταντίνου Αντωνίου Παπαδόπουλου.

Α.Α.Σ.

Βιογραφικά

Ο Κώστας γεννήθηκε το 1946 και ήταν γιος του Παπαντώνη Παπαδόπουλου και της Φωτεινής, το γένος Παπαστέφανου Φαρμάκη.

Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο Δομνίστας το 1958 και μετά φοίτησε στο εξατάξιο Γυμνάσιο Καρπενησίου. Απο-

φοίτησε το 1964 και κατόπιν εξετάσεων εισήχθη στην Παιδαγωγική Ακαδημία Ρόδου με υποτροφία. Τελείωσε τις σπουδές του εκεί το 1966 και κατόπιν υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στην Αεροπορία. Απολύθηκε το 1969 και διορίστηκε δάσκαλος στο Δημόσιο. Υπηρέτησε σε δημοτικά σχολεία της Ευρυτανίας και στο Γραφείο της Α/θμιας Εκπ/σης στο Καρπενήσι. Το 1976 μετατέθηκε στην Αθήνα και φοίτησε στο Διδασκαλείο Δημοτικής Εκπαίδευσης στην Αθήνα έως το 1978. Ακολούθως εργάστηκε ως δάσκαλος και Διευθυντής σε Δημοτικά Σχολεία της Αθήνας έως το 2007 που συνταξιοδοτήθηκε.

Το 1983 νυμφεύθηκε τη Λευκοθέα Γαλαζούλα, διδάσκουσα της Νοσηλευτικής Σχολής του Ερμού Σταυρού, με καταγωγή από τη Μεσούντα Άρτας. Απόκτησαν το Νεκτάριο, την Ευαγγελία και τον Αντώνιο. Όντας εν ζωή είδαν και εγγόνια, τη Σοφία και τον Κωνσταντίνο.

Ο Κώστας σε όλη τη ζωή του ήταν ένας εργατικός και δραστήριος άνθρωπος με έντονη κοινωνική και πνευματική δραστηριότητα. Πρωτοστάτησε στην ίδρυση και λειτουργία του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Δομνίστας και τον στήριξε σε όλη του τη ζωή. Εξέδωσε και διετέλεσε Διευθυντής της εφημερίδας του Συλλόγου "Ο Εύρυτος" από το 1981 έως το 2021. Ήταν από τα βασικά στελέχη για τη δημιουργία των Μουσείων του χωριού, για τον εμπλουτισμό της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, για στήριξη της Κοινότητας και του Δήμου Δομνίστας, για την καθιέρωση και τον εορτασμό της Έναρξης της Εθνικής Αντίστασης από τη Δομνίστα το 1942. Εξέδωσε μόνος ή σε συνεργασία βιβλία ιστορικού περιεχομένου για τη Δομνίστα και για χρόνια στήριζε την ενορία με κορύφωμα την κατασκευή του εξωκκλησίου του Αγίου Παϊσίου στον Ψηλό Σταυρό. Στις Γιορτές Τσίπουρου έδινε πάντοτε το παρόν στις οργανωτικές επιτροπές. Γενικά σε όποια δραστηριότητα αναπτυσσόταν στο χωριό είχε συμμετοχή και η βοήθειά του ήταν πολύτιμη.

Τα πρώτα χρόνια διαμονής του στην Αθήνα έγινε συνεργάτης εκδοτικών προσπαθειών (Εγκυκλοπαίδειες, λεξικά κ.λπ.) και ανήλθε σε θέσεις υπεύθυνες. Από το 1986 έως το θάνατό του

εξέδωσε ένα μεγάλο αριθμό βιβλίων με θέματα από την Ιστορία του τόπου μας. Από το 2006 έως το 2025 ήταν Πρόεδρος και βασικό στέλεχος του Συλλόγου "Πανευρυτανική Ένωση" στην Αθήνα. Με την Πανευρυτανική οργάνωσε συνέδρια σε διάφορα σημεία της Ευρυτανίας και εξέδωσε αρκετά βιβλία έχοντας και την επιμέλεια του περιοδικού της "Ευρυτανικά Χρονικά".

Ιδιαίτερα ευαίσθητος στις ανθρώπινες δυσκολίες βρέθηκε δίπλα σε όποιον είχε προβλήματα. Ανέπτυξε έντονη κοινωνική δράση και καταξιώθηκε στη συνειδητή όχι μόνο των Δομνιστιάνων αλλά και της Ευρυτανίας και της πατρίδας μας ευρύτερα. Υπήρξε μοναδικός και ανεπανάληπτος σε επίπεδα προσφοράς σε όλους μας.

Έργα του:

Ο **Ιερός Ναός Αγίου Αθανασίου Δομνίστας Ευρυτανίας** (Αθήνα 1986, σελ. 138, σε συνεργασία με τον Α. Δ. Σταμάτη), **Η Δομνίστα και το Έπος του '40** (Αθήνα 1987, 2006, σελ. 334, σε συνεργασία με τον Α. Δ. Σταμάτη), **Ο Καραϊσκάκης και η Δομνίστα Ευρυτανίας** (Αθήνα 1990, 2006, σελ. 160, ιστορική έρευνα), **Ο Άρης κάνει πόλεμο** (Αθήνα 1998, σελ. 96, σε συνεργασία με τον Ηλία Προδόπουλο), **Οι Γιορτσαίοι και οι σχέσεις τους με τον Καραϊσκάκη** (Ανάτυπο, Αθήνα 1995), **Οδοπορώντας μ' έναν κυνηγημένο. Η τραγική πορεία του Γ. Καραϊσκάκη ανά την Ευρυτανία το 1824** (Ανάτυπο χ.χ.), **Η Ευρυτανία μέσα από τα διβλία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης** (Ανάτυπο, σε συνεργασία με τον Ιωάννη Μάκκα, χ.χ.), **Γιάννης Αθαν. Βράχας, Ο Δάσκαλος, ο Αγωνιστής, ο Λογοτέχνης** (Εκδ. «Ελληνικά Γράμματα», Αθήνα 2001, σελ. 184), **Παναγιώτης Κ. Κωστοπαναγιώτης. Μια ζωή προσφοράς και δράσης...** (Αθήνα 2005, σελ. 180), **Μια γενιά Βραχινών καλλιτεχνών: Οικογένεια Παπαδημητρίου** (Ανάτυπο, Αθήνα 2013), **Εκκλησιαστικά της Ευρυτανίας κατά την πρώτη μετεπαναστατική περίοδο** (Ανάτυπο, Αθήνα 2014), **ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΣ - Αιώνιο μνημόσυνο στους ηρωικά πεσόντες Ευρυτάνες κατά το Έπος 1940-41** (Αθήνα 2015, σελ. 472), **Νεκροί Βαλκανιομάχοι από την Δημοτική Ενότητα Δομνίστας Ευρυτανίας. Η περίπτωση του από Δομνίστα Υπολοχαγού Νικολάου Κωνσταντάκη Γιορτσαίου** (Ανάτυπο, Αθήνα 2016), **Νικόλαος Γ. Σώκος, 50 χρόνια από το θάνατό του** (Αθήνα 2020, σελ. 312), **Μάρκος Μπότσαρης** (Αθήνα 2021, σελ. 416), **Η Ευρυτανία στον Ιερό Αγώνα του 1821 - Εγχειρίδιο της Ιστορίας για μαθητές - διδάσκοντες και φιλόστοιχες** (σε συνεργασία με τον Αθαν. Δ. Σταμάτη, Αθήνα 2024, σελ. 200), **Ευρυτανία, Παράδοση, παράδοξα και παράξενα γεγονότα κατά τους προεπαναστατικούς και επαναστατικούς χρόνους** (Αθήνα 2024), **Νεκροί και Μνήμες Μικράς Ασίας** (Αθήνα 2025, σελ. 470) κ.ά.

Έτσι ξεκίνησε ο Σύλλογος

(Αποσπάσματα από το διβλιαράκι που εκδόθηκε για τα 10 χρόνια του Συλλόγου, επί προεδρίας Αθαν. Κ. Νταλιάνη και τίτλο "1979-1989: 10 χρόνια προσφοράς και δράσης", Αθήνα 1990, υπό Αθ. Δ. Σταμάτη και Κ.Α. Παπαδόπουλου).

...Γι' αυτό γύρω στο 1970 έγινε μια προσπάθεια οργάνωσης των νέων της Δομνίστας σε κάποια μορφή συλλόγου, αν και η παρουσία της δικτατορίας της 21ης Απριλίου δεν επέτρεπε τέτοιες δραστηριότητες. Παρόλα αυτά το καλοκαίρι του 1970 έκαναν μια θεατρική παράσταση στο γιαπί τότε του τουριστικού ξενώνα με το έργο του Δημ. Ψαθά "Το Στραβόξυλο". Ο Ψαθάς εκείνη την εποχή λόγω των χρονογραφημάτων του πριν από τη δικτατορία θεωρείτο αντιστασιακός τουλάχιστον για μας. Στο έργο αυτό βοήθησαν ή πήραν μέρος οι Γεώργ. Ηλ. Γρίθας, Γεώργ. Παν. Τσίρκας, Κ. Α. Παπαδόπουλος, Αθ. Δ. Σταμάτης, Παν. Η. Παπαγεωργίου, Γαρυφαλλία Ιωάν. Συροθανάση, Ασπασία Σπ. Βαμβάτσικου κ.ά.

...Από την ομάδα αυτή των νέων Δομνιστιάνων μετά την μεταπολίτευση του 1974 και την άνθιση διαφόρων Συλλόγων προήλθε η πρωτοβουλία για την ίδρυση επίσημα πλέον ενός καθαρά Δομνιστιάνικου Συλλόγου. Από το καλοκαίρι του 1977 ο Αθ. Δ. Σταμάτης και ο Κων. Αντ. Παπαδόπουλος, με ένα χαρτί στο χέρι άρχισαν να συλλέγουν χρήματα και να γράφουν τα πρώτα ιδρυτικά μέλη. Η ανταπόκριση όλων υπήρξε πέρα από κάθε προσδοκία. Χωριανοί κάθε ηλικίας πλέον έδωσαν τη συνδρομή τους και ενθάρρυναν θερμά την πρωτοβουλία. Εκείνο το καλοκαίρι 56 χωριανοί έβαλαν τις βάσεις για τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Δομνίστας. Είναι οι ακόλουθοι:

1. Σταμάτης Αθανάσιος Δημ. - Αθήνα
2. (†) Παπαδόπουλος Κώστας Αντ. - Αθήνα
3. Μακρυγιάννη Κατερίνα - Λαμία
4. (†) Φακίτσα-Σταμάτη Μαρία - Αθήνα
5. Μακρυγιάννη Κούλα - Λαμία
6. (†) Μακρυγιάννης Γιάννης - Δομνίστα
7. (†) Γρίθας Μιχάλης - Ευηνοχώρι
8. Παπαγεωργίου Κώστας - Αθήνα
9. (†) Γρίθας Γιάννης - Αθήνα
10. (†) Αδαμόπουλος Γιώργος - Αθήνα
11. Σιδηράς Στράτος - Αθήνα
12. Αγγελής Μάκης - Αθήνα
13. Τσουνής Νίκος - Δομνίστα
14. (†) Σώκος Θύμιος - Αθήνα
15. Πανάγος Σπύρος - Ευηνοχώρι
16. (†) Νταλιάνης Αθανάσιος - Αγρίνιο
17. Μαργαρίτης Μίμης - Αθήνα
18. (†) Πανάγος Φώτης - Αθήνα
19. (†) Μακράκης Πέτρος - Ευηνοχώρι
20. Σύρρου Μαργαρίτα - Αθήνα
21. (†) Τσαπραζλής Ηλίας - Αθήνα
22. Παπαγεωργίου Πάνος - Δομνίστα
23. Σταθονίκος Θύμιος - Αθήνα
24. (†) Παπακωνσταντίνου Γιώργος - Αθήνα

Συνέχεια στη σελ. 4

Έτσι ξεκίνησε ο Σύλλογος

Συνέχεια από τη σελ. 3

25. (†) **Καραδήμας Γιώργος** - Αθήνα
26. (†) **Γιολδάσης Δημήτριος** - Δομνίστα
27. (†) **Λιάκος Νικόλαος** - Αθήνα
28. (†) **Αναγνωστόπουλος Πάνος** - Αγρίνιο
29. (†) **Καρέτσος Βασίλης** - Αθήνα
30. (†) **Τσίρκας Κώστας** - Αθήνα
31. (†) **Καρέτσος Παναγιώτης** - Αθήνα
32. **Παπαδοπούλου Παναγιώτα** - Αθήνα
33. **Τσίρκας Γιώργος** - Αθήνα
34. (†) **Γρίβας Νίκος** - Αθήνα
35. **Σώκος Κώστας** - Καρπενήσι
36. **Τσαπραζλής Τάσος** - Δομνίστα
37. **Γρίβας Θανάσης** - Δομνίστα
38. **Χρυσάφοπουλος Ευάγγελος** - Δομνίστα
39. **Σταθονίκος Λάμπρος** - Αθήνα
40. **Μαλισόδα-Παπαγεωργίου Σπυριδούλα** - Δομνίστα
41. (†) **Καραδήμας Σπύρος** - Αθήνα
42. (†) **Καρέτσος Νικόλαος** - Αθήνα
43. **Καρέτσος Ηλίας** - Αθήνα
44. (†) **Καραδήμας Αθανάσιος** - Νεοχώρι Μεσολογίου
45. **Σταμάτης Ανδρέας** - Καναδάς
46. (†) **Αγγελής Αντώνιος** - Λαμία
47. **Τσίρκας Γεώργιος Ι.** - Αθήνα
48. (†) **Συρογιαννίδης Σπύρος** - Νεοχώρι Μεσολογίου
49. (†) **Βαμβάτσικος Ανδρέας** - Δομνίστα
50. **Παπαδόπουλος Σπύρος** - Αθήνα
51. **Καρέτσος Θανάσης** - Αθήνα
52. (†) **Καρσακλής Ιωάννης** - Αθήνα
53. (†) **Κοτόπουλος Γεώργιος** - Καπανδρίτι
54. (†) **Τραχήλης Αθανάσιος** - Αθήνα
55. **Παπαδόπουλος Σταύρος** - Καρπενήσι
56. (†) **Βαμβάτσικος Γεώργιος** - Ευηνοχώρι

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 1979-2025

Στο πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του 1979 ήταν οι: **Σταύρος Παπαδόπουλος** (Πρόεδρος), **Αθανάσιος Κ. Καρέτσος** (Αντιπρόεδρος), **Αθανάσιος Δ. Σταμάτης** (Γ. Γραμματέας), **Κων/νος Γ. Σώκος** (Ταμίας), **Σπύρος Βάρρας** (Μέλος).

Μονοετείς θητείες

1979-80	Σταύρος Αντ. Παπαδόπουλος
1980-81	»
1981-82	Κων. Αντ. Παπαδόπουλος
1982-83	»
1983-84	»
1984-85	Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος
1985-86	Σταύρος Αντ. Παπαδόπουλος
- Διετείς θητείες
1986-88	Σταύρος Αντ. Παπαδόπουλος
(αποχώρησε σύντομα λόγω υπηρεσίας)	
1986-88	Αθανάσιος Κ. Νταλιάνης
1988-90	»
1990-92	Δέσποινα Λ. Καρέτσου
1992-94	Αθανάσιος Δ. Σταμάτης
1994-96	Αθανάσιος Γ. Σύρρος
1996-98	»
1998-2000	»
2000-02	Αθανάσιος Κ. Νταλιάνης
2002-04	»
2004-06	Αθανάσιος Δ. Σταμάτης
2006-08	»
2008-10	Βερονίκη Αθ. Σταμάτη
2010-12	Ιωάννης Κ. Παπαδόπουλος
2012-14	Αργυρώ (Υρώ) Κ. Παπουτσή
2014-16	»
2016-18	Ευαγγελία Αθ. Νταλιάνη
2018-20	»
2020-22	Κώστας Ηλ. Τσιάνης
2022-24	Παναγιώτης Κορκόδειλος
2024-σήμερα	Ευαγγελία Ν. Καρέτσου

Έγραψαν για τον Κώστα

Ηταν Αύγουστος του 1979. Πριν από "46" ολόκληρα χρόνια. Πολλά, για να μπορεί κανείς να θυμάται τα γεγονότα τώσων ετών.

Στη ζωή μας όμως υπάρχουν γεγονότα και στιγμές, που παρά το χρόνο μένουν αναλλοίωτα και χαραγμένα ανεξίτηλα στο μυαλό μας.

Η ανάδειξη του πρώτου Δ.Σ. του νεοσύστατου τότε Συλλόγου μας, είναι ένα από αυτά τα γεγονότα.

Υπήρχε ενθουσιασμός. Όμως ο Σύλλογός μας τότε ήταν ολιγομελής (56 τα ιδρυτικά μέλη). Ο Κώστας Παπαδόπουλος ήταν ένας από εκείνους που πρωτοστάτησαν στη συγκρότηση του Δ.Σ. Δεν υπήρχε προσφορά για το Δ.Σ. Οι υποχρεώσεις του καθενός, δεν άφηναν και πολλά περιθώρια για ανάληψη τέτοιων υποχρεώσεων. Είναι βαθιά χαραγμένη στη μνήμη μου η αγωνία και η προσπάθεια του Κώστα Παπαδόπουλου για να πείσει μέλη του Συλλόγου μας να αναλάβουν την ευθύνη στο Δ.Σ.

Παρά τις συνεχείς και επίμονες προσπάθειες τόσοσόν αυτού όσο των άλλων πηγαίναμε σε αδιέξοδο. Τότε ο Κώστας με κάλεσε και με παρακάλεσε να μπω μπροστά και θα ακολουθούσαν και άλλοι. Αντέδρασα και του πρότεινα να αναλάβει αυτός, γιατί είχε και περισσότερο χρόνο ελεύθερο.

Τότε μου απάντησε ότι η πρότασή του έχει

να κάνει με το σεβασμό προς το πρόσωπό μου ως μεγαλύτερου αδελφού. Φυσικά με διαβεβαίωσε ότι θα είναι δίπλα μου σε κάθε στιγμή. Πείσθηκα από τον λόγο του. Αυτός ήταν ο Κώστας Παπαδόπουλος, σεβαστικός, αξιοπρεπής, ειλικρινής και ανιδιοτελής σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής του.

Πράγματι καθόλη τη διάρκεια της θητείας μου (1979-1981) και (1985-1986) ο Κώστας ήταν η κινητήριος δύναμη που μας ενέπνεε και μας συνέδραμε σε κάθε ενέργειά μας. Πάντα δίπλα αρωγός και συμπαραστάτης. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη χαρά και την ικανοποίησή του σε κάθε εκδήλωσή μας.

Η Δομνίστα και ο Σύλλογος ήταν αναπόσπαστα κομμάτια της ζωής του Κώστα. Μας άφησε πίσω του ένα μεγάλο και θαυμαστό έργο, μια βαριά παρακαταθήκη. Χρέος όλων μας και ιδιαίτερα των νέων μας να την τιμήσουμε, συνεχίζοντας απαρέγκλιτα το έργο του, ακολουθώντας πιστά τα χνάρια της ενάρετης και δημιουργικής ζωής του.

Αιωνία η μνήμη του, αλλά αιωνία η μνήμη και στην πολυαγαπημένη του σύντροφο Λευκοθέα, άξια συμπαραστάτης της ζωής του.

Σταύρος Αντ. Παπαδόπουλος
(Πρόεδρος 1979-1981 και 1985-1986)

Εκεί, όμως, που διέπρεψαν, είναι η απεριόριστη κοινωνική τους προσφορά. Είχαν, και εξακολουθούν να έχουν ενεργή παρουσία και ανεξάντλητη κοινωνική και πολιτιστική προσφορά και δράση, που δεν αφορά μόνο, το χωριό μας. Πέρα από την έκδοση και κυκλοφορία, για σαράντα, ολόκληρα, χρόνια, της μηνιαίας εφημερίδας του Συλλόγου μας "Ο ΕΥΡΥΤΟΣ", συμμετείχαν στο Δ.Σ. της ξεχωριστής και μοναδικής Πανευρυτανικής Ένωσης (και συνεχίζουν να κατέχουν τις βασικές θέσεις του Προέδρου και του Γραμματέα της, εναλλάξ, τα τελευταία χρόνια), με σημαντικές και πρωτόγνωρες για την Ευρυτανία, ημερίδες, συναντήσεις, συνέδρια σε κάθε γωνιά της, με την έκδοση και κυκλοφορία δεκάδων πολυσέλιδων πρακτικών τους, και πληθώρα βιβλίων τοπικού, κοινωνικού, θρησκευτικού, ιστορικού, πολιτιστικού και λογοτεχνικού περιεχομένου, με εκθέσεις βιβλίων Ευρυτάνων συγγραφέων κ.λπ.

Πέραν των ανωτέρω, όμως, υπάρχει και το προσωπικό στοιχείο και των δύο τιμώμενων συγχωριανών μας. Άνθρωποι απλοί, καλосυνάτοι,

αγνοί, σαν την παρθένα φύση της Ευρυτανικής γης, χαμογελαστοί, καταδεκτικοί, ευγενείς, υπηρέτες του κοινωνικού συνόλου, και του καθενός μας ξεχωριστά, χωρίς ίχνος κακίας, έπαρσης, αλαζονείας και εγωισμού, θυμίζουν ανθρώπους του χωριού μας σε παλιότερες δεκαετίες, που σήμερα, δεν βρίσκονται, πια, ανάμεσά μας.

Εγώ, λίγο μεγαλύτερός τους, σε ηλικία, έτσι τους γνώρισα, έτσι τους εκτίμησα, έτσι έγινα ο καλός τους φίλος -τι χαρά και τύχη, για μένα- και συνεργάτης τους, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την οκταετία, που είχα την τιμή να είμαι Πρόεδρος του Συλλόγου. Εξακολουθώ, δε, να χαίρομαι, να ζω, και να απολαμβάνω τη φιλία τους, γιατί την θεωρώ ως μεγάλη-ύψιστη τιμή, για μένα και όλους τους συγχωριανούς μας, και τους ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά, γι' αυτό.

Αθανάσιος Κ. Νταλιάνης
(Πρόεδρος 1986-1990 και 2000-2004)

(Αποσπάσματα ομιλίας από εκδήλωση τιμής στον Κ. Παπαδόπουλο και Αθ. Σταμάτη - Αύγουστος 2018).

Ο Κώστας έφυγε δυστυχώς νωρίς από κοντά μας. Χάσαμε έναν αφοσιωμένο εργάτη για το χωριό μας και την Ευρυτανία. Με τον Κώστα για πάνω από 30 χρόνια κάθε καλοκαίρι πηγαίναμε εγώ να ανοίξω το μουσείο και ο Κώστας τη βιβλιοθήκη. Να δουλεύει συνέχεια και να κάνει τις δημόσιες σχέσεις με τον καλό χαρακτήρα του. Προσπαθούσε σε κάθε πρόβλημα να βρει τη λύση του και να συμβιβάζει τις αντίθετες απόψεις για το καλό του χωριού. Ήταν η φωνή της Δομνίστας με την εφημερίδα και με τα πολλά βιβλία που έγραψε ακούστηκε παντού το χωριό. Θυμάμαι τότε που σπούδαζε στη Ρόδο κουβεντιάζαμε στο περίπτερο και μου έλεγε ότι τα ραδιοφωνάκια τρανζίστορ -τότε πρωτοεμφανίστηκαν- είχαν πολύ φτηνά εκεί. Είπα να του δώσω

λεφτά να μου φέρει ένα. Δε δεχόταν αλλά μου είπε ότι πρώτα να το φέρει και μετά να πάρει λεφτά. Εγώ όμως επέμεινα να τα πάρει. Όταν το έφερε μου γύρισε και τα ρέστα.

Όταν έγραφε βιβλίο που αναφερόταν σε παλιότερους με ρωτούσε τι θυμούνται και εγώ από παλιά. Μόλις έβγαине το βιβλίο μου το έστειλνε αμέσως να το διαβάσω. Είχε σεβασμό και αγάπη για τους μεγαλύτερους. Όταν εγώ δεν πήγαινα πια στο μουσείο από το βάρος των χρόνων μου ερχόταν στο σπίτι μου να κουβεντιάσουμε. Όταν περνούσε από το δρόμο όσο βιαστικός και να ήταν με χαϊρετούσε πάντα. Θα τον θυμόμαστε με αγάπη. Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Θανάσης Σύρρος, Πετρούπολη
(Πρόεδρος 1994-2000)

Έγραψαν για τον Κώστα

Τον Κώστα Παπαδόπουλο τον κουβιάω στη μνήμη μου από τότε που ήμουν παιδί, σαν μια σταθερή, ήρεμη αλλά δυνατή παρουσία σε κάθε τι που συνέβαινε στο χωριό. Για εμάς τους νεότερους, δεν ήταν απλώς ένας δάσκαλος ή ένας πρόεδρος του Συλλόγου, ήταν ένα από τα πρόσωπα που ταύτιζε κανείς με τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο και με τα πολιτιστικά δρώμενα της Δομνίστας.

Θυμάμαι τον Κώστα Παπαδόπουλο πάντα στην πρώτη γραμμή των πολιτιστικών εκδηλώσεων του χωριού, να προετοιμάζει, να οργανώνει και να διευθύνει κάθε δρώμενο με αφοσίωση και σεβασμό. Συνέχεια έφερνε νέες ιδέες, πρότεινε καινούριες δράσεις και βρισκόταν στο πλάι όλων μας, δείχνοντας με παράδειγμα πώς μπορείς να μελετήσεις βαθιά την ιστορία του τόπου και να τη φέρεις στην επιφάνεια, να την αναδείξεις και να τη μοιραστείς με τους επισκέπτες και τους κατοίκους. Η δραστηριότητά του ήταν συνεχής, οργανωμένη και πάντα με στόχο την ανάδειξη της τοπικής μνήμης και της πολιτιστικής κληρονομιάς της Δομνίστας.

Ως ψυχή του Φιλοπρόόδου Συλλόγου δεν περιορίστηκε ποτέ σε τυπικούς ρόλους. Έτρεξε εκδηλώσεις, γιορτές, παρουσιάσεις βιβλίων, επετειακές τελετές,

συνέβαλε καθοριστικά στην εφημερίδα «Εύρυτος» και στις εκδόσεις του Συλλόγου, δίνοντας βήμα στην ιστορία και στον πολιτισμό της Ευρυτανίας. Πίστευε ότι ο Σύλλογος δεν είναι σφραγίδα, αλλά ζωντανός οργανισμός, και αυτό το απέδειξε με δεκαετίες συνεχούς προσφοράς, δουλεύοντας αθόρυβα αλλά αποτελεσματικά, πάντα με μέτρο, ευγένεια και αγάπη για τον τόπο.

Είχα την τιμή, ως πρόεδρος του Φιλοπρόόδου Συλλόγου, να τον έχω δίπλα μου όχι μόνο ως παλαιότερο αλλά ως αληθινό μέντορα: με συμβούλευε, με στήριζε στις δύσκολες αποφάσεις και στεκόταν πάντα διακριτικά στο πλάι, έτοιμος να βοηθήσει χωρίς ποτέ να επιβληθεί. Η εμπειρία του, η βαθιά του γνώση για την ιστορία και τη λειτουργία του Συλλόγου και η αγάπη του για τη Δομνίστα έγιναν για εμένα πυξίδα, ώστε να συνεχίσω μια πορεία που εκείνος είχε χαράξει χρόνια πριν. Μέσα από αυτή τη συνεργασία κατάλαβα ακόμη πιο έντονα πως ο Κώστας Παπαδόπουλος δεν άνοιγε μόνο τις πόρτες της βιβλιοθήκης και του μουσείου, αλλά και δρόμους ευθύνης και προσφοράς για όλους εμάς που αγαπάμε τον τόπο μας.

Γιάννης Παπαδόπουλος
(Πρόεδρος 2010-2012)

Λίγα λόγια για τον αείμνηστο Κώστα Παπαδόπουλο... Δε μπορούν να είναι λίγα ούτε να χωρέσουν σε λίγες γραμμές όταν αναφερόμαστε στην τεράστια πολιτισμική και πολιτιστική παρακαταθήκη που άφησε. Ένας από τις δυο πιο εμβληματικές φιγούρες-εκφραστές του πολιτισμού στο χωριό μας μαζί με τον κ. Θανάση Σταμάτη, που πλαισίωσαν τον Σύλλογό μας με τη δράση τους, με την αστείρευτη γνώση τους και το ανυπέρβλητο ήθος και αξιακό τους επίπεδο. Το χωριό μας έχει υπάρξει τυχερό που αυτοί οι δυο άνθρωποι έχουν συνδέσει το όνομά τους με αυτό και το έχουν κάνει με το έργο τους και τη συγγραφή τους γνωστό στα πέρατα της γης. Μόνο να θαυμάσουμε μπορούμε και να νιώθουμε ευγνώμονες, τα λόγια περιττεύουν.

Η πολιτισμική κοινότητα του τόπου μας είναι πλέον φτωχότερη, το έργο του όμως θα μείνει αναλλοίωτο στο πέρασμα των χρόνων, μνημειώδης η συνεισφορά του και τα βιβλία του σημείο αναφοράς για έναν άνθρωπο που πέρασε και άφησε το στίγμα του με ανεξίτηλο μελάνι.

Μια κινητή εγκυκλοπαίδεια θα σταθώ να πω, και θα ανακαλέσω την τελευταία μου ανάμνηση στην αυλή του σπιτιού τους στο χωριό με το τσιπουράκι και τα πεντανόστιμα ντοματίνια από τον κήπο του που με τόσο μεράκι φύτευε, τους μεζέδες της φιλόξενης αείμνηστης Λευκοθέας, τη συντροφιά της καλής μου φίλης Ευαγγελίας και εκείνον που διηγείται ιστορικά γεγονότα, ιστορίες του τόπου και την αγεονα για το τελευταίο του βιβλίο... και οι ώρες να περνούν ευχάριστα και να προσπαθώ να καταγράψω όσες

περισσότερες πληροφορίες απ' αυτό τον «χειμάρρο» γνώσεων που μοιραζόταν μαζί μας.

Η δύναμή του παρά την κατάσταση της υγείας του να ολοκληρώσει το τελευταίο του βιβλίο υπήρξε συγκλονιστική και αξιοθαύμαστο παράδειγμα για τα παιδιά του που το έζησαν από κοντά και τον είδαν να μην το βάζει κάτω, για τα εγγόνια του που μεγαλώνοντας θα ξεδιπλώνεται μπροστά τους η εικόνα του παππού τους μέσα από το έργο του και μέσα από όλους αυτούς που θα τα πλησιάζουν και θα τους μιλάνε για τον παππού τους και όσα αυτός προσέφερε γειμίζοντάς τους καμάρια και περηφάνεια, αλλά και για όλους αυτούς που μπορούν να αντιληφθούν το μεγαλείο του ψυχικού σθένους ενός ανθρώπου που μέσα σε όλη την αντιξοότητα της σωματικής καταπόνησης με ό,τι δυσκολία συνεπάγεται η συγγραφική διαδικασία ενός βιβλίου να πρέπει αυτός να ολοκληρώσει το στόχο του και να τον ολοκληρώνει. Γνωρίζοντας τα παιδιά του κανείς αντιλαμβάνεται ποσό καλά τα κατάφερε ως πατέρας, ακόμη και με την ιδιότητά του αυτή η συνεισφορά του στην κοινωνία είναι αξιόπαινη, τρεις υπέροχοι άνθρωποι, τρεις καλοί μας φίλοι. Η ανάμνησή του να τους συντροφεύει και να τους γαληνεύει η ευλογία να τον έχουν μπαμπά.

Δε μπορείς να μιλήσεις για τον Κώστα Παπαδόπουλο, έχει μιλήσει και μιλάει το έργο του γι' αυτόν... μόνο συναισθηματικά μπόρεσα να το προσεγγίσω και με το σεβασμό που του αξίζει. Ευχαριστούμε για αυτή την ανιδιοτελή προσφορά στο χωριό μας.

Αργυρή Παπουτσιά
(Πρόεδρος 2012-2016)

“Μαζί στη ζωή, μαζί και στον θάνατο”

Ένας τίτλος ταιριαστός σ' αυτό το ζευγάρι, που έφυγε από κοντά μας σε διάστημα λίγων ημερών.

Για μένα, ο Κώστας, όπως τον έζησα τα χρόνια της προεδρίας μου, ήταν ένας ακούραστος και δοτικός άνθρωπος. Πάντα με το χαμόγελο, διοργάνωνε τις γιορτές των εθνικών επετείων, των σεμιναρίων και πάντα δίπλα στον Σύλλογό μας. Ήταν ομιλητής σε συνέδρια, συγγραφέας πολλών βιβλίων που αναδείκνυαν τον πολιτιστικό πλούτο της ευρυτανικής γης και για πολλά χρόνια Πρόεδρος της Πανευρυτανικής.

Δεν θα ξεχάσω με πόση αγάπη και επιμέλεια φρόντιζε τη βιβλιοθήκη μας. Τα βιβλία τα αγαπούσε σαν τα παιδιά του. Δεν είναι τυχαίο ότι η βιβλιοθήκη μας αριθμεί σήμερα πάνω από 12.000 βιβλία, η μεγαλύτερη στο νομό μας. Άφησε μια πολιτιστική κληρονομιά ανεκτίμητης αξίας. Μακάρι οι επόμενες γενιές να συνεχίσουν με τον ίδιο ζήλο το έργο του.

Πολλές θύμησης από τον αγαπημένο μας Κώστα. Θύμησης που με κάνουν να βουρκώνω, αλλά και να ευχαριστώ το Θεό που συμπορεύτηκε μαζί του.

Ήταν πάντα παρών, ακόμα και τις ώρες της δικής του ξεκούρασης.

Πίσω από όλα αυτά βρισκόταν ο βράχος, το φωτεινό του άστρο, η σύζυγός του Λευκοθέα. Μια ήρεμη δύναμη με τον καλό της λόγο και το χαμόγελό της, έδινε δύναμη και στήριξη στον Κώστα να συνεχίζει όλα αυτά τα χρόνια την προσφορά του. Όπως χαρακτηριστικά μου είχε πει “ότι τα παιδιά της μεγάλωσαν ανάμεσα σε φυλλάδια, βιβλία και σημειώσεις”.

Φιλικότατοι και πρόσχαροι σε καλούσαν στο σπιτικό τους. Από σήμερα αυτή η γειτονιά θα μείνει βουβή. Όμως ο χρόνος θα επουλώσει τον πόνο των παιδιών τους και τα δυο τους εγγονάκια, η Σοφία και ο Κωνσταντίνος (ο Θεός τον ευλόγησε να ακούσει το όνομά του πριν φύγει από τη ζωή) θα γεμίσουν και πάλι με τις παιδικές τους φωνές τη γειτονιά τους.

Στα παιδιά του εύχομαι γρήγορα ο χρόνος να απαλύνει τον πόνο τους, “είναι ο καλύτερος γιατρός”.

Να σκέφτονται ότι ο πατέρας τους ήταν ένας σπουδαίος άνθρωπος, που με την πένα του άφησε μια πολιτιστική κληρονομιά, όχι ΜΟΝΟ για το χωριό μας αλλά και ολόκληρη την Ευρυτανία.

Αιωνία η μνήμη σας.

Ευαγγελία Νταλιάνη
(Πρόεδρος 2016-2020)

Και ξαφνικά παγωμάρα! Η είδηση ότι ο Κωνσταντίνος Αντ. Παπαδόπουλος «έφυγε» από τη ζωή έκανε τους απανταχού Δομνιστιάνους να βιώσουν την απώλεια ενός δικού τους ανθρώπου. Ο αείμνηστος Κώστας ήταν ο δάσκαλος των παιδιών, ο πρόεδρος των συλλόγων, ο συγγραφέας της τοπικής ιστορίας, ο χωριανός μας. Σε κάθε του κουβέντα, σε κάθε του σκέψη, η Δομνίστα και η Ευρυτανία είχαν την κυρίαρχη θέση. Η μόνη έγνοια που μπορούσε να τους κλέψει την πρωτιά ήταν η οικογένειά του, την οποία υπεραγαπούσε και ένιωθε ότι τον συμπλήρωνε σε αυτόν τον κόσμο.

Σε κάθε συνάντηση που είχαμε με τον Κώστα για να συζητήσουμε για τον σύλλογο και το χωριό η δοτικότητα των γνώσεων που τον χαρακτήριζε ήταν μαγευτική. Κάθε φορά λοιπόν, στο μυαλό μου στριφογύριζε η σκέψη πως ενώ οι περισσότεροι χωριανοί πίστευαν πως ο Κώστας και ο Θανάσης είναι ο Σύλλογος, ο ίδιος θεωρούσε ότι ο σύλλογος είναι ο κάθε Δομνιστιάνος ξεχωριστά και αυτό το διέκρινε μέσα από κάθε του φράση. Ήθελε όλοι -από το δικό του μετερίζι ο καθένας- να είναι συμμετοχοί στην ανάπτυξη και την πρόοδο του χωριού μας. Έτσι, στο δικό του μυαλό, όλοι θα έπρεπε να αποτελούμε ένα γράναζι σε αυτή την καλοδουλεμένη μηχανή που είχε στήσει μαζί με άλλους και ονομάζεται Φιλοπρόοδος Σύλλογος Δομνίστας.

Έγραψαν για τον Κώστα

Συνέχεια από τη σελ. 5

Ο Κώστας είχε να διηγηθεί μια ιστορία για τον κάθε Δομνιστιάνο ξεχωριστά και γνώριζε τόσες πολλές λεπτομέρειες που σε γυρνούσαν ασυναίσθητα πίσω, σε μια εποχή που κάποιοι δεν είχαμε προλάβει. Και μέσα από τις ιστορίες του είχε να πει κάτι καλό για τον καθένα. Γιατί αυτός ήταν ο Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος, ένας καλός άνθρωπος, χρήσιμος για την κοινωνία μας, σημαντικός για την ιστορία μας. Το έργο του, θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένο στη μνήμη μας και θα αποτελέσει πυξίδα για το μέλλον της Δομνίστας.

Η Ευρυτανία, η Δομνίστα και η γειτονιά σου, έγιναν αστραπιαία πιο φτωχές! Καλό ταξίδι, δάσκαλε, πρόεδρε, Χωριανέ! Τιμή μου που σε γνώρισα.

Κωνσταντίνος Η. Τσιάμης
(Πρόεδρος 2020-2022)

Με σεβασμό και ευγνωμοσύνη γράφω αυτές τις γραμμές για τον Κώστα Παπαδόπουλο, έναν άνθρωπο αφοσιωμένο, που αγάπησε πραγματικά τη Δομνίστα και την ιστορία της. Για εμάς τους νεότερους, υπήρξε κάτι περισσότερο από συγγραφέας: ήταν πρότυπο ζωής.

Ο Κώστας δεν περιορίστηκε απλώς στην στείρα επιμέλεια κειμένων ή τη συγγραφή βιβλίων. Τον ενδιέφερε να κρατήσει ζωντανή την ταυτότητα του τόπου που αγάπησε βαθιά. Μέσα από τους νεότερους, υπήρξε κάτι περισσότερο από συγγραφέας: ήταν πρότυπο ζωής.

Ο Κώστας δεν περιορίστηκε απλώς στην στείρα επιμέλεια κειμένων ή τη συγγραφή βιβλίων. Τον ενδιέφερε να κρατήσει ζωντανή την ταυτότητα του τόπου που αγάπησε βαθιά. Μέσα από τους νεότερους, υπήρξε κάτι περισσότερο από συγγραφέας: ήταν πρότυπο ζωής.

Είχε το χάρισμα να μεταλαμπαδεύει την γνώση αβίαστα. Να σε προτρέπει να θέλεις να μάθεις κι άλλο, να ψάχνεις πιο βαθιά στο παρελθόν, αναζητώντας τις ρίζες σου.

Και παρόλο που υπηρέτησα τον Σύλλογο από θέση ευθύνης, επέλεξα συνειδητά να μην σταθώ σε τίτλους διότι εδώ δεν έχει σημασία ποιος ήμουν εγώ, αλλά ποιος ήταν ο Κώστας. Οι δικές μου ιδιότητες δεν προσθέτουν τίποτα στη λάμψη του έργου του, το μόνο που μετρά είναι η τιμή να έχω γνωρίσει έναν άνθρωπο που υπηρέτησε την παράδοση με τέτοιο πάθος και αφοσίωση.

Κώστα, σ' ευχαριστούμε για το πολύτιμο έργο που άφησες πίσω σου. Ήσουν εμπνευστής. Ένας άνθρωπος με σοφία, επιμονή και αφοσίωση, που κατάφερε να κρατήσεις τη μνήμη της Δομνίστας αλώβητη και αδιαπραγμάτευτη. Είθε η πορεία που χάραξες να συνεχιστεί στις επόμενες γενιές.

Παναγιώτης Κορκόδειλος
(Πρόεδρος 2022-2024)

Υ.Γ. Αυτό που με στεναχωρεί περισσότερο είναι πως δεν μπορώ πια να σε αποκαλώ όπως σε είχα μάθει... τον γνωστό, αγαπητό «**κύριο** Κώστα».

Κατά τη διάρκεια της θητείας μου στον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Δομνίστας, είχα την τιμή και την τύχη να συνεργαστώ στενά με τον Κώστα Παπαδόπουλο, έναν άνθρωπο που άφησε ανεξίτηλο το αποτύπωμά του όχι μόνο στον Σύλλογο, αλλά και σε ολόκληρη τη Δομνίστα. Η συνεργασία μας χαρακτηρίστηκε από αμοιβαίο σεβασμό, ανοιχτό διάλογο και κοινό όραμα για την πρόοδο του τόπου.

Ξεχώριζε για το ήθος, τη σεμνότητα και τη βαθιά του αγάπη για το χωριό. Υπήρξε άνθρωπος της πράξης, που δεν περιορίστηκε ποτέ στα λόγια. Με ακούραστη διάθεση προσφοράς, στήριξε πρωτοβουλίες, ενέπνευσε δράσεις και αποτέλεσε πυλώνα για την πολιτιστική ζωή της Δομνίστας. Η συμβολή του στην ίδρυση και τη διαρκή πορεία του Συλλόγου υπήρξε καθοριστική.

Το σημαντικότερο όμως έργο του ήταν η μετάδοση των γνώσεων, των αξιών και της εμπειρίας του στις νεότερες γενιές. Πίστευε βαθιά στη συνέχιση και τη διαδοχή, φροντίζοντας ώστε το έργο του Συλλόγου να έχει μέλλον και συνέχεια. Η παρακαταθήκη που μας άφησε αποτελεί για όλους μας ευθύνη, αλλά και πηγή έμπνευσης, ώστε να συνεχίσουμε με την ίδια αγάπη και αφοσίωση.

Καρέτσου Ευαγγελία
(Πρόεδρος 2024-σήμερα)

Ανήμερα της επετείου εορτασμού του Πολυτεχνείου, διάβασα ότι έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών ο γιατρός και καθηγητής γυναικολογίας Νίκος Παπανικολάου, από τον Πλάτανο Ναυπακτίας. Αυτόν τον σπουδαίο άνθρωπο είχα την τύχη να τον γνωρίσω, από τον Κώστα Αντ. Παπαδόπουλο, κατά τη διάρκεια της θητείας μου ως πρόεδρος της Κοινότητας Δομνίστας μετά το 1995. Από εκείνη την εποχή και με την αμέριστη στήριξη του Κώστα προσπαθήσαμε και κάναμε πολλά για τη Δομνίστα. Δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα στο να αποχτήσει το χωριό και άλλους φίλους, ιδιαίτερα για τις εκδηλώσεις του Εορτασμού της Εθνικής μας Αντίστασης 1941-1944. Τα χρόνια εκείνα, υπήρχαν στη ζωή, πολλοί που είχαν πρωταγωνιστήσει ή συμμετείχαν στην Αντίσταση. Με τη βοήθεια του Κώστα, αρκετοί βρέθηκαν στο χωριό. Αυτό συνεχίστηκε και για τα επόμενα δώδεκα χρόνια που έγινα Δήμαρχος Δήμου Δομνίστας. Πρέπει να ομολογήσω ότι εκείνα τα χρόνια η επικοινωνία μου με το οικογενειακό μου περιβάλλον, ήταν περιορισμένη σε σχέση με την καθημερινή συνεργασία με τον Κώστα. Συζητούσαμε με τις ώρες για τα θέματα που είχε τη δυνατότητα να βοηθήσει ή είχε άποψη. Ήταν δίπλα μου και υπεύθυνος πάντα για το μεγάλο έργο της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης. Τα Παραρτήματα για τους Ευρυτάνες Συγγραφείς και την Εθνική Αντίσταση, ήταν το καμάρι του. Με βοήθησε σε θέματα ιστορίας και προβολής του τόπου μας, στην προβολή και προστασία των φυσικών τοπίων, στην καταγραφή και προστασία εκκλησιών, νερόμυλων, κατοικιών και ότι αξιόλογο υπήρχε στον τόπο μας. Τιμή μας που έφερε ιστορικές μορφές στον τόπο μας. Σάκης Πεπονής, Βαγγέλης Γιαννόπου-

λος, Φώτης Κουβέλης, Μανώλης Γλέζος, Λάκης Σάντας, Καπετάνιοι. Ερμής, Περικλής-Νικηφόρος-Αμάρμπεης, Μιχάλης Σταφυλάς και πάρα πολλοί άλλοι σπουδαίοι. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η επίσκεψη του Γιώργου Λογοθέτη, δημοσιογράφου της Σουηδικής Τηλεόρασης, που μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας το 1974, ήρθε και στη Δομνίστα για να καταγράψει μαρτυρίες κατοίκων, που είχαν ζήσει την εμφάνιση του ΑΡΗ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗ τον Ιούνιο του 1942 στο χωριό. Οι διήμεροι ετήσιοι θεματικοί εορτασμοί ήταν μοναδικοί. Αντίσταση και γυναίκα, Αντίσταση και γιατροί, Αντίσταση και κλήρος, Αντίσταση και δάσκαλοι και πολλά άλλα.

Ο Κώστας ήταν παντού και πάντα. Δίπλα σε όλους, στην οικογένεια, στη δουλειά, στους συλλόγους, στο γράψιμο, στην πλατεία, στις παρέες, παντού. Μία σακούλα με ψώνια ή βιβλία στο χέρι, ένα μπλοκ για συνδρομές του συλλόγου στην πίσω τσέπη και πάντα χαμόγελο στα χείλη.

Γιάννης Δημ. Σταμάτης
Πρόεδρος Κοινότητας Δομνίστας
(1994-1998) και
Δήμαρχος Δομνίστας (1998-2010)

Ωs πρόεδρος της Δομνίστας συνεργάστηκα για 11 συναπτά έτη της θητείας μου με τον Κώστα Παπαδόπουλο. Μας συνέδεε μια σταθερή σχέση σεβασμού, συνεννόησης και κοινής προσπάθειας. Ήμασταν γείτονες και ως άνθρωποι της καθημερινότητας συζητούσαμε συχνά για τα προβλήματα, τις ανάγκες, τις προοπτικές της Δομνίστας και είχαμε ως κοινό στόχο να προχωρά το χωριό μας μπροστά και να κρατά ζωντανή την πολιτιστική του ταυτότητα. Η προσφορά του σε θέματα κοινωνικά,

εκκλησιαστικά, πολιτιστικά και του χωριού μας υπήρξε ουσιαστική και διαχρονική.

Ο Κώστας Παπαδόπουλος ασχολήθηκε με τα πάντα. Ήταν παντού και πρώτος. Άφησε το αποτύπωμά του με πράξεις κι όχι με λόγια. Τον αποχαιρέτησα με σεβασμό κι εκτίμηση για όσα προσέφερε στον τόπο μας.

Καρέτσος Νίκος
(Πρόεδρος Δημ. Κοινότητας Δομνίστας 2015 έως σήμερα)

Δύο άνθρωποι της προσφοράς και της αγάπης έφυγαν απ' την ζωή. Ο Κώστας Παπαδόπουλος και η σύζυγός του Λευκοθέα. Το τηλεφώνημα από τον Θανάση Σταμάτη μου έπεσε βαρύ και ασήκωτο. Έφυγε ο Κώστας και η Λευκοθέα! Είχα την τύχη και την ευκαιρία να συνεργαστούμε πολλά χρόνια με τον Κώστα. Εκείνος με τον Σύλλογο της Δομνίστας και εγώ με τον Σύλλογο Σταβλιωτών. Μαζί για το μνημείο στα Κοκάλια, μαζί για το μνημείο της Εθνικής Αντίστασης, μαζί στις κοινές συνελεύσεις, μαζί στις συνεστιάσεις, μαζί στα

κοινά ημερολόγια των χωριών μας, και πολλά άλλα. Ήρθες Κώστα μου για πάντα στο χωριό σου που τόσα προσέφερες και αγαπούσες. Όμως δεν έφυγες ούτε θα φύγεις από κοντά μας. Τα έργα σου, τα βιβλία σου, η προσφορά σου και η αγάπη σου θα μείνουν για πάντα. Είχες πολλά να προσφέρεις ακόμα, θα μας λείψεις Κώστα μου, αλλά άλλα θέλουμε και άλλα μας περιμένουν.

Να είναι ελαφρύ το χόμα της Δομνίστας που σε σκέπασε.

Απόστολος Μποτσιθάλης
π. Πρόεδρος Συλλόγου Σταβλιωτών

Εκλογικά της Δομνίστας 1955-1975

Γράφει ο Αθανάσιος Δ. Σταμάτης

Ψάχνοντας πριν λίγες μέρες τα χαρτιά μου, βρήκα ένα φάκελλο με πληροφορίες για τα εκλογικά και τα κοινοτικά συμβούλια της Δομνίστας. Είχα εκεί διάφορες πληροφορίες για τα κοινοτικά. Με την πτώση της χούντας το 1974 διετέλεσα προσωρινός Πρόεδρος της Κοινότητας για περίπου 6 μήνες, από τον Οκτώβριο 1974 έως τον Απρίλιο 1975 και τότε ευκαιριακά συγκέντρωσα αρκετά στοιχεία. Στις σημειώσεις μου περιλαμβάνονται εκλογικά και άλλα από αυτό το χρονικό διάστημα 1955-1975.

Εκλογές 27 Ιουλίου 1955

Στις εκλογές κατέβηκαν δύο συνδυασμοί: ο συνδυασμός «Εργασία-Πρόοδος» του **Χαρ. Παπακωνσταντίνου** συνεχώς εκλεγόμενου Προέδρου από το 1935 και ο συνδυασμός «Πεύκος» με επικεφαλής τον **Γεώργιο Κ. Γρίβα**. Έλαβαν στις εκλογές:

Συνδυασμός «Εργασία-Πρόοδος»: 292 ψήφους	
Κων. Δ. Καρέτσος	103 ψήφους
Κων. (Τάκης) Α. Μακρυγιάννης	108 »
Χαρ. Παπακωνσταντίνου	247 »
Κων. Αθ. Παπαδημητρίου	98 »
Αθαν. Κ. Παπαδόπουλος	73 »
Χ. Κ. Παναγοδήμος	17 »
Νικ. Λ. Σιακαβέλλας	87 »

Εξελέγησαν **Καρέτσος, Μακρυγιάννης, Παπακωνσταντίνου και Παπαδημητρίου**.

Συνδυασμός «Πεύκος»: 55 ψήφους	
Γ. Κ. Γρίβας	23 ψήφους
Χαρ. Γ. Γρίβας	8 »
Λ. Κ. Μωρίκης	19 »
Ν. Α. Πιστιόλης	7 »
Σ. Α. Σταθονίκος	25 »
Ι. Κ. Σιδεράς	16 »
Κ. Η. Τσαπραζλής	29 »

Εξελέξαν ένα Σύμβουλο, μάλλον τον **Τσαπραζλή**. Στις 21 Οκτωβρίου 1955 οι 5 εκλεγέντες σύμβουλοι εξέλεξαν Πρόεδρο τον **Χαρ. Παπακωνσταντίνου** με 5 ψήφους και αντιπρόεδρο τον **Κ.Δ. Καρέτσο** με 5 ψήφους.

Στις 18-12-1956, η εκλογή επανελήφθη χωρίς αλλαγές.

Εκλογές 13 Μαΐου 1959

Υπήρξαν δύο συνδυασμοί: Ο συνδυασμός «Αναγέννηση» που πήρε 177 ψήφους και ο συνδυασμός «Ενωσις-Πρόοδος» που πήρε 223 ψήφους. Αναλυτικά:

Συνδυασμός «Αναγέννηση», έλαβαν:	
Σπ. Κ. Βαμβάτσικος	75 ψήφους
Α. Ν. Καρτσάκης	26 »
Θ. Κ. Μακρυγιάννης	29 »
Αθ. Η. Πανάγος	77 »
Χ. Κ. Παναγοδήμος	23 »
Α. Κ. Παπαδόπουλος	30 »
Ι. Α. Παπαγεωργίου	6 »
Σ. Λ. Σταθονίκος	27 »
Ν. Α. Σταμάτης (Στίας)	12 »
Β. Γ. Τσοούνης	12 »
Συνδυασμός «Ενωσις-Πρόοδος», έλαβαν:	
Χ. Κ. Παπακωνσταντίνου	223 »
Γ. Θ. Αγγελής	6 »
Δ. Ζ. Γιολδάσης	25 »

Κ. Δ. Καρέτσος	52 »
Κ. Α. Μακρυγιάννης	33 »
Κ. Α. Παπαδημητρίου	55 »
Δ. Αν. Πιστιόλης	5 »
Ν. Αθ. Σταμάτης (Σέβιος)	20 »
Ν. Λ. Σιακαβέλλας	29 »
Κ. Γ. Τσίρκας	6 »

Βρίσκω ότι ο πρώτος συνδυασμός -παρότι λιγότεροι ψήφοι- εξέλεξε 3 συμβούλους και ο δεύτερος 2. Φαίνεται ότι το εκλογικό μέτρο λειτούργησε σαν να ήταν ενιαίο ψηφοδέλτιο; Κάτι άλλο; Προς έρευναν. Με τους πολιτικούς χειρισμούς του **Παπακωνσταντίνου** εξελέγη από τους συμβούλους στις 5 Ιουλίου 1959 Πρόεδρος με 3 ψήφους και ο **Παπαδημητρίου** αντιπρόεδρος με 5 ψήφους.

Μετά το 1960 άρχισαν μεγάλες αλλαγές στην Ελλάδα: **βουλευτικές εκλογές του 1961 με κατηγορίες για θία και νοθεία, Ανένδοτος αγώνας του Γεωργ. Παπανδρέου, δολοφονία Λαμπράκη, φυγή Καραμανλή, εκλογές 1963 και 1964 με θρίαμβο του Παπανδρέου και το αίτημα για αλλαγή**. Όλα αυτά αντανακλώνται στα κοινοτικά. Ο **Χαρ. Παπακωνσταντίνου** όλα τα προηγούμενα χρόνια πορευόταν με πολιτική σύνεση: καλή σχέση με τους φιλελεύθερους αλλά και με τους μετριοπαθείς δεξιούς. Οι εκλογές στην Κοινότητα έγιναν στις 5 Ιουλίου 1964 και αφού είχε προηγηθεί το Φεβρουάριο ο θρίαμβος του **Παπανδρέου**. Λογικό να υπάρξει πόλωση μεταξύ του παραδοσιακού που αντιπροσώπευε ο **Παπακωνσταντίνου** και του νέου που επαγγελλόταν η Ένωση Κέντρου.

Υπήρξαν δύο συνδυασμοί:

Ο συνδυασμός «Αλλαγή» με έμβλημα εργάτη με κασμά στον ώμο και αρχηγό τον **Παν. Α. Μακρυγιάννη** και ο συνδυασμός «**Χ. Παπακωνσταντίνου - Εργασία - Πρόοδος**».

Έλαβαν:

Συνδυασμός «Αλλαγή»	
Π. Α. Μακρυγιάννης	136 ψήφους
(όλου του συνδυασμού)	
Δ. Ζ. Καραδήμας	6 »
Γ. Κ. Καρέτσος	32 »
Σπ. Π. Πανάγος	12 »
Χ. Κ. Παναγοδήμος	22 »
Α. Ι. Παπαγεωργίου	7 »
Κ. Α. Σιακαβέλλας	6 »
Ι. Α. Τσαπραζλής	7 »
Κ. Γ. Τσίρκας	31 »
Εξελέγησαν οι Μακρυγιάννης και Καρέτσος.	
Συνδυασμός Παπακωνσταντίνου	
Χ. Κ. Παπακωνσταντίνου	243 ψήφους
(όλου του συνδυασμού)	
Κ. Α. Παπαδημητρίου	75 »
Α. Κ. Παπαδόπουλος	36 »
Σ. Κ. Βαμβάτσικος	35 »
Α. Γ. Αγγελής	20 »
Ι. Α. Μακρυγιάννης	20 »
Ν. Α. Μπούρας	18 »
Κ. Ν. Καρέτσος	13 »
Σ. Λ. Σταθονίκος	12 »
Γ. Κ. Γρίβας	5 »
Εξελέγησαν οι Παπακωνσταντίνου, Παπαδη-	

μητρίου και Παπαδόπουλος.

Πρόεδρος εξελέγη μετά ο **Χ. Κ. Παπακωνσταντίνου** και αντιπρόεδρος ο **Κ. Α. Παπαδημητρίου** με 5 ψήφους.

Πριν δούμε τις περιπέτειες του Κοινοτικού Συμβουλίου Δομνίστας έως το 1975 θα γράψω για δύο δικαστικές υποθέσεις που βρήκα από το διάστημα 1960-1964.

Η μία από αυτές αφορά την κατάρρευση του μεγάλου σπιτιού των **Αγγελαίων** που βρισκόταν στο κάτω μέρος του δρόμου της πλατείας προς τον **Τσιάμη**. Το σπίτι αυτό ήταν σχεδόν τριώροφο με το ένα πάτωμα κάτω από την επιφάνεια του δρόμου. Ήταν κατασκευασμένο περί το 1930. Πλατεία τότε η Δομνίστα δεν είχε. Υπήρχε ο δρόμος που από την εκκλησία ανέβαινε προς τον πλάτανο και εκεί ένας κλάδος ανέβαινε προς Αηλιά και ο άλλος προς **Τσιρκέικα**. Από το κάτω μέρος του δρόμου ήταν τα **Φαρμακεία** σπίτια, του **Αγγελή** και πιο πέρα του **Βαμβάτσικου**. Μετά το 1950 ο Πρόεδρος **Παπακωνσταντίνου** σχεδίασε τη δημιουργία πλατείας. Για το σκοπό αυτό απαλλοτρίωσε-αγόρασε: τα **Φαρμακεία**, τα γκρέμισε και άνοιξε την πλατεία ως τα όρια του μετέπειτα ξενώνα. Το **Αγγελείο** σπίτι στεκόταν στη μέση. Το γκρέμισε με πλάγιο τρόπο. Μάζεψε μπάζα πάνω στον τοίχο, έσκαψε περί τα θεμέλια και το σπίτι κατέρρευσε. Οι ιδιοκτήτες **Γεωργ. Θ. Αγγελής** και **Αθ. Κ. Αγγελής** αντέδρασαν με μηνύσεις για φθορά ξένης ιδιοκτησίας. Η δίκη έγινε στις 13 Μαΐου 1961. Κατηγορούμενος ήταν ο Πρόεδρος που ισχυρίστηκε ότι το σπίτι κατέρρευσε από υπαιτιότητα των ιδιοκτητών. Ο νεροχύτης που υπήρχε στη βόρεια πλευρά από κακή συντήρηση διέρρευε τα νερά μέσα στον τοίχο που αποσάρθρωθηκε και κατέρρευσε. Μάρτυρες είχε τους **Παν. Σάρρα, Κων. Ν. Καρέτσο, Παν. Μπέλεχα** και **Δημ. Σταμάτη**, όλοι οικοδόμοι οι οποίοι κατέθεσαν ότι οι ιδιοκτήτες παραμέλησαν τη συντήρηση του νεροχύτη και ο Πρόεδρος δεν έφταιγε για την κατάρρευση. Βέβαια ο Πρόεδρος τους αποζημίωσε χτίζοντάς τους ένα νέο σπίτι στο κάτω μέρος της πλατείας δίπλα στον ξενώνα και αποκατέστησαν τις σχέσεις τους. Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι στις εκλογές του 1964 ένας από τους γιους των ιδιοκτητών, ο **Αντώνης**, ήταν υποψήφιος του συνδυασμού του **Παπακωνσταντίνου**.

Η δεύτερη δικαστική υπόθεση αφορούσε τον **Νικ. Ι. Μωρίκη** ή **Μουρκογιάννη** και είναι επίσης του 1961. Συγκεκριμένα ο ανωτέρω είχε γεννηθεί στη Δομνίστα αλλά μετά το 1950 η οικογένεια μεταδημότευσε στο Αιτωλικό. Όταν περί το 1960 άρχισαν να εκδίδονται νέα δελτία ταυτότητας ο **Μωρίκης** αντί να πάρει ταυτότητα στο Αιτωλικό ζήτησε και πήρε από τη Δομνίστα. Ο Πρόεδρος **Παπακωνσταντίνου** και ο γραμματέας τότε της Κοινότητας **Παπαντώνης Παπαδόπουλος**, μάλλον από απροσεξία, έδωσαν το αντίστοιχο πιστοποιητικό παράνομα βέβαια. Η Αστυνομία διαπίστωσε την παρατυπία, οδηγήθηκαν στο δικαστήριο. Ταλαιπωρήθηκαν αλλά εξεδόθη αθωωτική απόφαση και για τους δύο το 1964.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Ιστορία ενός αιχμαλώτου

Στην τωρινή μικρή κοινωνία της Δομνίστας είναι ο γνωστός ο **Κώστας Δημητρογιάννης** και η σύζυγός του **Έφη** που αγόρασαν και μένουν το καλοκαίρι στο σπίτι της φαρμακοποιού **Σίσης Βαμβάτσικου-Μπελετηρή**. Το επώνυμο **Δημητρογιάννης** παραπέμπει σε Δομνιστιάνικη οικογένεια. Δεν είναι σωστό. Ο πατέρας του προέρχεται από ομώνυμη οικογένεια του Τέρνου η οποία πιθανόν βαθιά στο παρελθόν να είχε κοινή ρίζα με τους Δομνιστιάνους **Δημητρογιαννέους**. Ο **Κώστας** όμως έχει πραγματική συγγενική σχέση με την οικογένεια **Βαμβάτσικου**. Συγκεκριμένα ο **Λάμπρος Δημητρογιάννης**, πατέρας του **Κώστα**,

γεννημένος το 1915 στο Αγγελόκαστρο Αιτωλοακαρνανίας, νυμφεύθηκε την **Παναγιώτα Κων/νου Βαμβάτσικου**, αδελφή του **Σπύρου Βαμβάτσικου** και των άλλων πολλών **Βαμβάτσικαίων** και κόρη της **Σπυριδούλας παπα-Στέφανου Φαρμάκη**.

Το 1940 ο **Λάμπρος** πολέμωντας στον Αλβανικό πόλεμο συνελήφθη αιχμάλωτος από τους Ιταλούς την 1η Ιανουαρίου 1941, στην Κλεισούρα Τεπελενίου. Αρχικά μεταφέρθηκε και κρατήθηκε στις φυλακές Φιέρη της Αλβανίας. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στην Ιταλία όπου κρατήθηκε σε διάφορα στρατόπεδα. Όταν τον Σεπτέμβριο του

1943 κατέρρευσε το καθεστώς του Μουσολίνι συνελήφθη από τους Γερμανούς και μεταφέρθηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης στη Γερμανία. Εκεί όπως και στην Ιταλία οι αιχμάλωτοι χρησιμοποιούνταν ως εργάτες σε διάφορες εργασίες. Όταν αρχές Μαΐου 1945 η Γερμανία παραδόθηκε στους συμμάχους απελευθερώθηκε και κατάφερε να φτάσει στην Ελλάδα και στην οικογένειά του στις 26 Αυγούστου 1945. Η ιστορία του θυμίζει την ιστορία του Δομνιστιάνου **Χαράλ. Κ. Τσαπραζλή** που αιχμαλωτίστηκε και αυτός κι έχει σχεδόν την ίδια πορεία.

Α.Δ. Σταμάτης

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Πηγή πληροφόρησης: Νικ. Καρέτσος, Πρόεδρος Δημοτικής Κοινότητας Δομνίστας

ΚΑΨΙΜΟ ΚΑΔΩΝ

Στις 18/11 ενημερώθηκε ο πρόεδρος της Κοινότητας από κάτοικο του χωριού μας ότι πριν την είσοδο στο γήπεδο έχουν καεί δύο μεγάλοι πλαστικοί κάδοι ενώ οι 2 σιδερένιοι ήταν άθικτοι. Μετά από πληροφορίες, διαπιστώθηκε ότι οι κάδοι κάηκαν το προηγούμενο απόγευμα από τις 6 μέχρι τις 12 τη νύχτα. Ο πρόεδρος άμεσα ενημέρωσε τον αντιδήμαρχο καθαριότητας, ύδρευσης κι αποχέτευσης **Γιάννη Σταμάτη** και τον υπεύθυνο μηχανικό του Δήμου **Κωνσταντίνο Καρέτσο** για την προμήθεια 2 νέων κάδων.

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΝΕΩΝ
ΚΑΔΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Στις 17/12 δύο εργάτες του Δήμου με το αγροτικό τοποθέτησαν δύο μεγάλους πλαστικούς κάδους στην θέση αυτών που είχαν καεί.

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΥΛΙΚΩΝ

Στις 5/11 ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας παρέλαβε πέντε σακιά τσιμέντα μεγάλα με αγροτικό του Δήμου μετά από τηλεφωνικές επικοινωνίες που είχε με τον αντιδήμαρχο **Γιάννη Σταμάτη**, ενώ στις 19/12 παρέλαβε από την αποθήκη του Δήμου 2 σημαίες.

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΥ
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

Στις 24/11 ο πρόεδρος της Κοινότητας **Νικόλαος Καρέτσος** μετά από τηλεφωνική επικοινωνία με την αντιδήμαρχο οικονομικών **Βιδή Κόγια** παρέλαβε από την αποθήκη του Δήμου εκατό μέτρα, δηλαδή 10 κουτιά, χριστουγεννιάτικα λαμπάκια εν όψει τού χριστουγεννιάτικου στολισμού της πλατείας.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΣ ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ
ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Στις 29/11 ο πρόεδρος **Νικόλαος Καρέτσος** μαζί με τον αντιπρόεδρο **Γιάννη Γιάτση** με το αγροτικό του μετέφεραν στην πλατεία από την αποθήκη τη φάνη και στις 30/11 μετέφεραν τον έλατο. Στο στήσιμο της φάνης και στη στερέωση τού έλατου βοήθησε ο **Νίκος Πιστιόλης**. Επίσης τοποθετήθηκαν πάνω στη φάνη και στις πλευρές της κλωνάρια από έλατο ενώ μέσα στη φάνη τοποθετήθηκε φτέρη κι επάνω το αστέρι. Επίσης ο πρόεδρος τοποθέτησε έναν έλατο στο κοινοτικό γραφείο. Στις 1/12 ήρθε ο εργολάβος ηλεκτρολόγος του Δήμου μαζί με ένα άτομο ακόμη και παρουσία του προέδρου κρέμασαν τα χριστουγεννιάτικα στις κολώνες σε διάφορα σημεία του δρόμου καθώς και στην πλατεία τοποθέτησαν λαμπάκια στον έλατο, στη φάνη, στους κορμούς των πλατάνων της πλατείας κλπ. Στο στολισμό γενικώς της πλατείας βοήθησε και ο **Πάνος Κίτσιος**, ο υπεύθυνος του κοινοτικού μας ξενώνα.

ΣΚΟΥΠΙΣΜΑ ΠΛΑΤΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΥΡΩ ΔΡΟΜΩΝ

Στις 11, 12 και 19/12 (είχαν προηγηθεί τηλεφωνικές επικοινωνίες μεταξύ του προέδρου και του αντιδημάρχου **Γιάννη Σταμάτη**) 3 εργάτες του Δήμου σκούπισαν την πλατεία από τα πλατανόφυλλα και τους γύρω δρόμους της πλατείας καθώς και τον επαρχιακό δρόμο μέχρι την οικία **Ανδρέα Σελημά** καθώς και τον χώρο της Ταρκόβρυσης λόγω των εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

ΔΕΔΔΗΕ ΔΙΑΚΟΠΗ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Στις 12/11 ο ΔΕΔΔΗΕ προέβη σε διακοπή ρεύματος (η διακοπή είχε ξεκινήσει από τις 4 το πρωί) επειδή είχε πέσει μια ξύλινη κολώνα κι έγινε αντικατάστασή της από το συνεργείο του ΔΕΔΔΗΕ. Στις 6/12 υπάλληλοι του ΔΕΔΔΗΕ επισκεύασαν τη βλάβη σε βραχυκύκλωμα και επανήλθε ο φωτισμός στις ξύλινες κολώνες του χωριού μας.

ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ

Την 1/11 επισκέφτηκαν το χωριό μας 14 Άγγλοι με Έλληνα ξεναγό, μίσθωσαν μικρό πούλμαν από γραφείο ταξιδιών από το Καρπενήσι και ο οδηγός είχε επικοινωνήσει τηλεφωνικώς με τον πρόεδρο **Νίκο Καρέτσο** για την επίσκεψη. Οι συγκεκριμένοι επισκέπτες μένουν μόνιμα στην Κρήτη, είναι συνταξιούχοι και πραγματοποιήσαν εκδρομή στο Καρπενήσι. Ο πρόεδρος της Κοινότητας τους υποδέχτηκε και ξεναγήθηκαν στο Φαρμακίδειο Μουσείο, στο Πνευματικό Κέντρο, στον Προφήτη Ηλία και στο μνημείο Εθνικής Αντίστασης. Έμειναν κατενθουσιασμένοι. Ύστερα κάθισαν στον Μέτοικο και στον κοινοτικό ξενώνα για τσάι και καφέ.

ΒΕΡΝΙΚΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΦΑΡΜΑΚΙΔΕΙΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Στις 4/11 δύο μπογιατζήδες του Δήμου μετά από εντολή του αντιδημάρχου **Ι. Σταμάτη** βερνίκωσαν τις ξύλινες πόρτες του Φαρμακιδείου Μουσείου.

ΒΛΑΒΗ ΑΓΩΓΟΥ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

Στις 17/12 ο εργολάβος υδραυλικός του Δήμου **Γιώργος Λιάγκας** μαζί με την τσάπα JCB του Δήμου και τον χειριστή της αποκατέστησαν τη βλάβη στον αγωγό ύδρευσης Φ90 στην πάροδο της οδού Αγίου Νικολάου μετά την οικία κληρονόμων **Γιάννη Μακράκη**.

ΝΕΑ ΠΑΡΟΧΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

Στις 4/11 ο εργολάβος υδραυλικός **Γιώργος Λιάγκας** με την τσάπα του Δήμου και τον χειριστή της έδωσαν νέα παροχή ύδρευσης με υδρόμετρο μετά από αίτημα νέου ιδιοκτήτη.

ΕΚΡΙΖΩΣΗ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Στις 17/12 μετά από πολλές τηλεφωνικές επικοινωνίες κι όχι μόνο του προέδρου της Κοινότητας με την προηγούμενη αλλά και με την τωρινή Δημοτική αρχή, τσάπα του Δήμου και ο χειριστής της εκρίζωσε τον πλάτανο έξω από την οικία **Καπετάνη Δημήτρη**. Επόμενο βήμα η φύτευση ενός νέου δασοπονικού δέντρου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ Ε.Ο.Δ.Υ.

Στις 11/11 κλιμάκιο του ΕΟΔΥ επισκέφτηκε το χωριό μας, είχε ανακοινωθεί η επίσκεψη στους χωριανούς από τον πρόεδρο από την προηγούμενη ημέρα. Χωριανοί μας επισκέφτηκαν το κλιμάκιο το οποίο τους έκανε έλεγχο της πίεσης και του οξυγόνου.

ΕΛΕΓΧΟΣ (ΠΡΟΣΕΙΣΜΙΚΟΣ)
ΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Στις 18/12 επισκέφτηκαν το χωριό μας 2 μηχανικοί κατόπιν κλήρωσης ο ένας από Αθήνα και ο άλλος από Λαμία. Είχε προηγηθεί τηλεφωνική επικοινωνία με τον πρόεδρο της Κοινότητάς μας, προέβησαν σε εκτενή έλεγχο του κτιρίου που στεγάζεται το κοινοτικό γραφείο της Κοινότητας καθώς και το πρώην αγροτικό ιατρείο. Παρουσία του προέδρου ήλεγξαν εσωτερικά κι εξωτερικά το κτίριο και το υπόγειο.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΝΕΩΝ ΣΗΜΑΙΩΝ

Στις 20/12 ο πρόεδρος της Κοινότητας **Νίκος Καρέτσος** με την βοήθεια του συγχωριανού μας **Κώστα Αγγελή** αντικατέστησαν τις παλιές με νέες σημαίες -που είχε παραλάβει από τον Δήμο- στο μνημείο πεσόντων, στην πλατεία και στο μνημείο Εθνικής Αντίστασης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Στις 28-11-2025 ο **Ομάρ Ναζάρ** και η σύζυγός του **Αγγελική Δημ. Καρέτσου** απέκτησαν το πρώτο τους **αγοράκι**.

Να είναι τυχερό και καλότυχο!

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 22-11-2025 πέθανε ο **Αχιλλέας Αθ. Τσουνής**, ετών 87, στη Χίο.

— Στις 2-12-2025 πέθανε ο **Σπύρος Ζαχ. Σιδηράς**, ετών 88, στην Αγία Παρασκευή Νέας Αμπλιανής Λαμίας.

Αιωνία τους η μνήμη!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Την 1-11-2025 τελέσθηκαν τα εννιάμερα του **Κωνσταντίνου Παπαδόπουλου** και το 40ήμερο μνημόσυνο της **Λευκοθέας Γαλαζούλα**, συζύγου **Κ. Παπαδόπουλου** στο παρεκκλήσι της Αγίας Αικατερίνης του Νοσοκομείου Ερυθρού Σταυρού.

— Στις 15-11-2025 τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του **Ηλία Γ. Πανάγου** στον Ι.Ν. Αγ. Χαραλάμπους Ευηνοχωρίου.

— Στις 16-11-2025 τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Δομνίστας το 3χρονο μνημόσυνο της **Αικατερίνης Πιστιόλη**, συζύγου Δημητρίου Πιστιόλη.

— Στις 30-11-2025 τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του **Κώστα Αντ. Παπαδόπουλου** στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος στους Αμπελόκηπους.

— Στις 7-12-2025 τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο του **Σωτηρίου Δημ. Σώκου** στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής στη Δάφνη.

Αιωνία τους η μνήμη!

Αθλητικές διακρίσεις

Ο **Σπύρος Κων. Σταμάτης**, 12 ετών, κατέκτησε την **5η θέση** στο **Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Παιδών Ταεκβοντό** στην Αθήνα.

Ένα μήνα νωρίτερα, ο αδελφός του **Χρήστος**, 14 ετών, στο **Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ταεκβοντό** που έγινε στη Χαλκίδα, κατέκτησε το **χάλκινο μετάλλιο**.

Να σημειωθεί πως ο πατέρας τους **Κωνσταντίνος**, επέστρεψε μετά από 24 χρόνια παραμονής στις ΗΠΑ. Γύρισε στην Ελλάδα, για να μεγαλώσει εδώ τα παιδιά του (έχει και 2 κόρες, τη **Μαρία** και την **Αθηνά**).

Ευχόμαστε πάντα επιτυχίες στα παιδιά του και σε όλα τα παιδιά του χωριού μας.

Α.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Θείες λειτουργίες:

Τελέστηκαν 16/11 π. Παναγιώτης - ψάλτης Χαρμαντζής Χρήστος.
25/12 π. Σταμάτης, ψάλτης Χρήστος Χαρμαντζής και πρεσβυτέρα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΜΑΣ

Η αγροτική γιατρός του Κρίκελλου **Μαρία Δρακοπούλου** προσέφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες της στο ιατρείο μας τον μήνα Νοέμβριο στις 4 και 24 ενώ το μήνα Δεκέμβριο στις 3, 10, 18, 23, 30.

ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

α) Πρόγραμμα "Βοήθεια στο Σπίτι", β) αποκομιδή σκουπιδιών και γ) ταχυδρόμος.